

God in de mensen en

Interview

Jos Brink.
Theaterman,
televisiepresentator,
schrijver en voorganger
in een basisgemeente.
Een man die blij is
met de manier
waarop hem
het geloof
is bijgebracht.

Wat ik vanuit mijn jeugd heb meegekregen over het geloof? Jos Brink hoeft er geen seconde over na te denken. 'Dat is het credo van mijn moeder: je moet God proberen te ontdekken in de mensen en de dingen om je heen.' De ouders van Jos Brink waren remonstrants en hebben hem een wat je noemt 'vrijzinnige' opvoeding gegeven. 'Uiterst vrijzinnig, maar wel zorgvuldig en heel normatief. Ik ben niet opgegroeid met de God van vrees en wrake. God zit in de mensen en de dingen om je heen, en dat is weer te relateren aan de man van Nazaret. Deze man heeft toch een paar aardige dingen gezegd die toepasbaar zijn, vind ik, nu, na een lang leven.'

Rozenhoedje

'Wij woonden als remonstranten in een katholieke enclave in Rotterdam. Ik ging wel naar een protestants kleuterschooltje, waar ik als vijfjarige psalmen leerde zingen. Maar dat heeft eigenlijk vrij weinig toegevoegd. De manier waarop mijn vier broers en ik omgingen met onze katholieke vriendjes en vriendinnetjes uit de buurt was veel verrijkender. Naderhand zat ik op een openbare lagere school, maar 's ochtends ging ik eerst met mijn katholieke vriendjes mee naar de vroegmis. En op zondagmiddag ging ik naar het lof. Ik deed met alles mee: met de communie-feesten, met het vasten, en ik bad ook het rozenhoedje.'

Ter illustratie barst Jos Brink uit in een mompelend maar toch goed verstaanbaar 'Wees gegroet'. 'Ik ben blij dat ik het meegemaakt heb. Nu loop ik nog wel eens een katholieke kerk binnen, en dan kan ik gewoon meedoen.'

'Mijn ouders hebben die omgang met de katholieke omgeving gestimuleerd. Ze hebben me dus tamelijk breed opgevoed. Ze hebben me ook normen en waarden bijgebracht ten aanzien van de zorgvuldigheid waarmee mensen met elkaar moeten omgaan. Kinderen kun je al heel vroeg een gevoel voor goed en kwaad bijbrengen. Dat gevoel zit bij kinderen ingebakken. Als opvoeders hoef je dat alleen maar op te diepen.'

Rode kool

Het credo van zijn moeder blijkt diep geworteld te zitten. Jos Brink noemt een paar voorbeelden waaruit blijkt hoe praktisch zijn moeder met dat credo omging: 'Ze sneed een rode kool doormidden en zei dan: 'Moet je eens kijken hoe prachtig dat gemaakt is.' Of op een keer had ze een ei dat op het punt van uitkomen stond in de vensterbank neergelegd, in de zon. Wij mochten dan toekijken hoe het kuikentje op eigen kracht uit dat ei brak. Prachtig hè? Dan ben je toch een goede opvoeder? Mijn moeder was helemaal geen geleterde vrouw, ze had zich heus niet scheel gestudeerd. Daar zit het hem niet in. Waar het om gaat, is: je kinderen wijzen op het mysterie van dingen.'

'Wat ik ook van thuis meegekregen heb, is het besef dat wat in de bijbel staat slechts verhalen zijn. Als ik aan mijn moeder vroeg: 'Hoe kan nou iets in één dag geschapen zijn?' Dan riep zij: 'Voor God zijn duizend jaren één dag, dus die schepping heeft nog wel een beetje langer geduurd dan zes dagen.' Het zijn verhalen, het zijn verhalen, zei ze altijd. Dat was voor die tijd toch tamelijk vooruitstrevend. Ik ben ook nooit opgevoed met dat enorme zondebesef waarmee kinderen soms